

TEZĂUR LITURGIC

1 MAI

SLUJBA SF.CUVIOȘI-MUCENICI EFTIMIE, ACACHIE ȘI IGNATIE DE LA CONSTANTINOPOL



ATENA, 2015



01 ΜΑΙ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ΙΓΝΑΤΙΟΥ & ΑΚΑΚΙΟΥ ΙΒΗΡΟΣΚΗΤΙΩΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προσόμοια δ'. Ἦχος δ'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, ἐν σταδίῳ σήμερον φωνὴν ὑψοῦντες κηρύττετε, Χριστὸν Θεάνθρωπον, καὶ ἀπίστων πλάνη, καὶ τὰ τοῦτων σύμβολα ποσὶν ὑμῶν πατοῦντες συντρίβετε, τὴν κάραν δαίμονος, καὶ χαρὰν πιστοῖς παρέχετε, τὸν Σωτῆρα πιστῶς μεγαλύνοντες.

Ἐξέστη δαιμόνων ἡ πληθὺς, καὶ Σατὰν ὁ δόλιος, ὁρῶν καταβέβληται. ἐν γὰρ τῷ σκάμματι τὸν Σταυρὸν Κυρίου, ἀνυψοῦντες ἑνδοξοὶ, Χριστοῦ τῷ θείῳ πόθῳ φλεγόμενοι, φαιδροὶ πρὸς θάνατον, ἐπεσπεύσατε στερρόψυχοι, καὶ Μαρτύρων δήμοις συνετάχθητε.

Εὐθύμιε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, μετὰ σοῦ Ἰγνάτιον, τὸν φίλον ὄντως καὶ σύναθλον, καὶ τὸν Ἀκάκιον, σὺν τῷ Ὀνουφρίῳ, μιμητὰς ἀθλήσεως τῆς σῆς παραλαβὼν πρὸς τὸν Κύριον, θερμῶς πρεσβεύσατε, ὅπως φύγωμεν τὰ ἔνεδρα ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρόως ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὁμοτάτως δικάζουσι, καὶ ὑπομείναντες τῶν κολαστηρίων εἶδη φρικωδέστατα, τῆς ἄνω βασιλείας

ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α'.

Μακάριοι ἐστέ ὑμεῖς, οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, νεομάρτυρες ἔνδοξοι, διὰ τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν. Ἐν ὀλίγῳ γὰρ τελέσαντες τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου ὑμῶν, ἀπηλαύσατε εὐφροσύνης αἰωνίου, μετὰ Ὅσιων συναγαλλόμενοι, καὶ μετὰ Μαρτύρων συναγελαζόμενοι. Ἐντρυφῶντες οὖν τοῦ θείου κάλλους ἀνενδότως, μὴ ἐπιλήσησθε ἡμῶν πρεσβεύοντες πρὸς Κύριον, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς τῆς αὐτῆς εὐφροσύνης, παμμακάριστοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον,

προσόμοια. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δεῦρο πᾶσα πληθὺς, τῶν χριστωνύμων ὕμνοις, τιμήσωμεν αἰσίως, τοὺς Μάρτυρας τοὺς νέους, οὓς ὁ Χριστὸς ἐδόξασε.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς...

Εὖχος τῶν ἀσκητῶν, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων, Εὐθύμιε ἐδείχθης, σὺν θείῳ Ἀκακίῳ, καὶ πρέσβυς ἡμῶν ἄγρυπνος.

Στ.: Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Ἄγχος τῶν ἀσεβῶν, Ἰγνάτιε ἐγένου, τελειωθείς ἀγχόνην, Χριστοῦ δὲ Μάρτυς νέος, ᾧ ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Σέλας τὸ τριλαμπές, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, τῶν Σῶν
Νεομαρτύρων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, ἐλέησον
τὸν κόσμον Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Ἰησοῦ, Θεόνυμφε Μαρία, μετὰ τῶν
νεοάθλων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην, πρεσβεύσατε
δεόμεθα.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους
φωσιῆρας.*

Ἰσάριθμοι Τριάδος τῆς ἀκτίστου ὑπάρχοντες, σὺν
ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις, καὶ μαρτύρων τοῖς
τάγμασι, παρίστασθε χαίροντες ὑμεῖς, τῷ θρόνῳ τῆς
θεότητος σοφοί. Διὰ τοῦτο ἐν μεθέξει, τὰς ἀστραπὰς
ἐκεῖθεν προσλαμβάνοντες, πηγὰς ἱαμάτων τοῖς πιστοῖς
παρέχετε καὶ θεῖον φωτισμόν,
μάρτυς Εὐθύμιε Χριστοῦ, σὺν τῷ σοφῷ Ἰγνατίῳ καὶ τῷ
θείῳ Ἀκακίῳ τε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

*Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσιῶμεν
στίχους στ' καὶ ψάλλομεν προσόμοια τῶν Ἀγίων. Ἦχος
δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.*

Τὴν καινὴν καὶ χαρμόσυνον, ἐορτὴν Χριστὲ
σήμερον, τῶν Νεομαρτύρων Σου ἐορτάζοντες, ἕαρος

ὥρα φιλάνθρωπε, ὡς ἄνθη πανεύοσμα, χελιδόνας τορευτὰς, κελαδούσας ἐν χάριτι Σὴν θεότητα, καὶ πληρούσας χαρᾶς τῶν ὀρθοδόξων τὰς καρδίας Σοι ἐν πίστει, αὐτῶν τοὺς ἄθλους προσφέρομεν. *[Δις]*.

Αἰσθητὸν ἔαρ σήμερον, αἰσθητὴν κτίσιν ἠϋφρανε, νοητὸν ἀνέτειλε ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, καὶ φύσιν ἐν Πνεύματι βροτῶν ἀναπλάττουσα, ἐπευφραίνει νοητῶς. Νῦν δὲ ἔαρ τριπλάσιον ἡ πανήγυρις, τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων κατατέρπει, τριπλασίως τὰς αἰσθήσεις, ψυχῆς ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος. *[Δις]*.

Ὡς ὠραῖοι καὶ πᾶγκαλοι, νεανίαι παρίστασθε, τῷ Χριστῷ μακάριοι Νεομάρτυρες, κόσμον φοροῦντες βασιλεῖον, τὰ εἶδη κολάσεων, καὶ ὡς λίθους καθαροὺς τῆς σαρκὸς ὑμῶν στίγματα, τῶν αἱμάτων δὲ τὴν ῥοὴν ὡς πορφύραν, καὶ Σταυρὸν τε θεῖον σκῆπτρον μετὰ δόξης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀγάλλεσθε.

Τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Νεομάρτυρες ἔνδοξοι, Ἀθληταὶ ἀήττητοι καὶ στερρότατοι, ὁ θεῖος ὄντως Εὐθύμιος, σὺν τούτῳ Ἰγνάτιος, καὶ Ἀκάκιος στερρότος, οἱ καινὴν συγκροτήσαντες νῦν πανήγυριν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων τὰς δεήσεις μὴ ἐλλείπητε προσφέρειν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀξιόγαστοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἐξέλαμψαν ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, οἱ τρεῖς ἥλιοι λαμπροὶ καὶ τερπνότατοι, ἡ ὑπέρλαμπρος Τριάς τῶν σοφῶν Νεομαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, οὓς οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν τεμένει, ἐαρινοῖς ἄσμασι καταστέψωμεν λέγοντες:

Χαίρετε τρεῖς Ἀθληταὶ πανένδοξοι, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως νεόδητα φρούρια, καὶ βάσεις ἀσφαλέστατοι. Χαίροις Εὐθύμιε μέγιστε, ὁ πρὸ τῶν ἀπίστων διατρανώσας τὴν θεότητα Χριστοῦ, καὶ τὴν δαίμονος Ἄγαρ πλάνην σοφῶς καταβαλὼν, ὅς ὥς ὁ νικηφόρος Ἀθλητῆς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων τὸ πάθος προλαβὼν τοῦ Κυρίου σεαυτῷ ὑπερζωγράφησας, στάδιον ἀνοίξας μαρτυρίου λαμπρότατον, τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσι τρισὶ συναθληταῖς. Χαίροις Ἰγνάτιε ἔνδοξε, ὁ μιμητὴς γενόμενος τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ ἀκριβέστατος, καὶ τῇ ἀγκῶνῃ σου ἀποπνίξας τὸν διάβολον. Χαίροις Ἀκάκιε πανέντιμε, ὁ τῇ ῥοῇ τῶν αἱμάτων σου ἐπικρώσας σεαυτῷ ἀλουργίδα βασίλειον, μεθ' ἧς παρίστασαι τῷ θρόνῳ τῆς θεότητος. Ἀλλ' ὦ τριαδικὰ ἀσυνθέτου Τριάδος, ἀπλανῆ ἐνδiciaitήματα, μὴ διαλείπητε πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἵσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου το ἀνάγνωσμα.[Κεφ. ΜΓ 9-14].

Τὰδε λέγει Κύριος` πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ` αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα τὰ ἐξ αὐτῆς; Ἥ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε με μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς

ὄν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ
 συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο
 ἄλλος θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός,
 καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ
 ἔσωσα, ὀνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς
 ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
 ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
 ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
 Ἅγιος Ἰσραὴλ

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. [Κεφ. Γ 1-9]

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται
 αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
 τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ
 ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ·
 καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς
 αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες
 μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν
 αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὥς χρυσὸν ἐν
 κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα
 θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
 αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ
 διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
 καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ
 πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
 πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ

έλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσκει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς Αὐτοῦ τὴν κοίμησιν ἐποπτεύσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον, ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆ τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης Αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες τὴν Σιών κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ἣν καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὥς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ὡς ἔαρ εὐφρόσυνον, ἀνέτειλεν σήμερον ἡ τρισαυγὴς τῶν νεομαρτύρων πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν φιλέορτοι, τρυφῶντες ἐν πνεύματι τοῖς διὰ Χριστὸν ἀγῶσιν αὐτῶν καὶ παλαίσμασιν. Ὅτι τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ὑπερήλασαν πάντας τῇ ἀγιότητι, καὶ τῷ ἔρωτι τοῦ Κυρίου φλεγόμενοι, ἔδραμον ἐκουσίως πρὸς τὸ μαρτύριον, καὶ τὸ ἔνδοξο ποτήριον τοῦ θανάτου πίνοντες ἐν χαρᾷ, ἐδέξαντο τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι, οἱ πανένδοξοι Εὐθύμιος, Ἰγνάτιος, καὶ Ἀκάκιος. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς χορεύοντες, Ὀσίων καὶ Μαρτύρων, καὶ μέσον ἡμῶν ἱστάμενοι ἀοράτως, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν τεμένει, ἀγιάζουσιν ἡμᾶς τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν ἱερὰν αὐτῶν καὶ σεβάσμιον πανήγυριν.

Ἦχος δ'.

Τοὺς ἀριστεὰς Χριστοῦ τρισαρίθμους
 ὀπλίτας Εὐθύμιον, Ἰγνάτιον, καὶ Ἀκάκιον,
 συνελθόντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν τεμένει,
 ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς
 εὐφημήσωμεν οὗτοι γὰρ τῶν τυραννούντων τὰ θράση
 μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τὴν πίστιν Χριστοῦ τρανῶς
 κηρύξαντες, νομίμως ἐνήθλησαν, καὶ τὰ τῆς νίκης
 βραβεῖα παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς
 μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες τὴν ἀκατάλυτον χορείαν,
 αἰτοῦνται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν, ᾄσατε αὐτῷ πᾶσα ἡ
 γῆ. Σήμερον γὰρ οἱ τρεῖς Αὐτοῦ
 Νεομάρτυρες Εὐθύμιος, Ἰγνάτιος, καὶ Ἀκάκιος,
 καινὴν ἐορτὴν συστησάμενοι, φιλοφρόνως δεξιοῦνται
 τοὺς συνελθόντας αὐτοῖς ἐραστάς, ἅῤιον τράπεζα
 παραθέμενοι, τοὺς διὰ Χριστὸν αὐτῶν ἀγῶνας, ὥς
 ἐδέσματα παντοδαπὰ προβάλλουσι. Δεῦτε οὖν νοητῶς
 ἀριστήσαντες, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ τῷ
 Δεσπότῃ Χριστῷ ἐκ καρδίας εἰπώμεν: Εἵης
 εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ καὶ τούτους
 τοὺς ἐραστάς Σου νικητὰς ἀναδείξας τῆς ἁμαρτίας, καὶ
 στεφάνῳ δόξης αὐτοὺς κατακοσμήσας. Ἀξιώσον οὖν
 καὶ ἡμᾶς, μιμητὰς γενέσθαι τῶν ἀρετῶν αὐτῶν, καὶ τῆς
 ἴσης δόξης ἐπιτυχεῖν, Πολυέλεε Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Νεομαρτύρων Τριάς, οἱ τῆς Τριάδος τῆς ἀκτίστου ὑπέρμαχοι, οἱ πᾶσαν τὴν γῆν ἀκτίσι τοῦ μαρτυρίου ὑμῶν ὡς φωστῆρες θεῖοι καταλάμπαντες, καὶ νῦν προσδεχόμενοι παρ' ἡμῶν τὰ ἐφύμνια, καὶ τὰς δεήσεις τῷ Δεσπότη προσάγοντες καὶ ἰάματα, δεομένοις βραβεύοντες, θύματα ἀεισέβαστα, κειμήλια ἔντιμα, ἄνθη καὶ ὠραία καὶ νέα τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Νεομαρτύρων Τριάς, ὁ τὰς δαιμόνων παρατάξεις τρεψάμενος, καὶ πᾶσαν Ἀγγέλων φύσιν ὁ καταπλήξας σαφῶς καὶ πληθὺν βραβείων ἐπαράμενος, σοφῶς τὸν ἀντίχριστον, ὁ ἐλέγξας Εὐθύμιε, καὶ εὐθυμίαν τοῖς πιστοῖς μνηστευσάμενος, ὁ τοῦ σκότους τε, ἀποπνίξας τὸν ἄρχοντα, πάθη ὁ μιμησάμενος Χριστοῦ μου Ἰγνάτιε, ὅλος ὠραῖος ἐμπρέπων τῇ ἀκακίᾳ Ἀκάκιε. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Χαίροις Νεομαρτύρων Τριάς, οἱ Ἀθλοφόρων παλαιῶν μιμησάμενοι, τὴν στάσιν καὶ καρτερίαν καὶ τὸ γενναῖον σαφῶς, καὶ στεφάνους ἴσους εἰσδεξάμενοι. Χριστοῦ θείῳ ἔρωτι πυρποληθέντες ἀοίδιμοι, ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἐκουσίως ἐδώκατε, καὶ ὡς Ἅγιοι, παρ' ἡμῶν νῦν δοξάζεσθε, νόμιμον οἱ τελέσαντες, ἀθλήσεως στάδιον, νόμιμα στέφη καὶ

θεῖα, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενοι. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ Τριάδος ἰσάριθμοι, Νεομάρτυρες ἑνδοξοὶ. Χαίρετε ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ πάλιν χαίρετε Εὐθύμιε, Ἰγνάτιε, καὶ Ἀκάκιε, τὸ τρισσοφαὲς τριστέλεχον ἄθροισμα, ἡ νεοσύλλεκτος χορεία, καὶ τρίπλοκος, ἡ γενναία παράταξις τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ. Χαίρετε τὰ πόνοις ἀσκήσεως λευκανθέντα κρίνα τῆς Ἑδέμ, καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς, φοινιχθέντα ρόδα τῆς χάριτος, ἡ λαμπρὰ ἁρμονία τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ ὁ σύνδεσμος, ὁ ἀδιάρρηκτος συνασπισμὸς τῆς πίστεως, τὸ τρίτειχον φρούριον τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ, ὁ τριώροφος οἶκος τῆς Παναγίας Τριάδος, τὰ καθαρὰ καταγώγια Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος. Χαίρετε παῖδες τοῦ Χριστοῦ ὠραιότατοι, Μάρτυρες Ἅγιοι, τὰ νεόθυτα πρόβατα, οἱ προσαγόμενοι μόσχοι, τῇ μυστικῇ τραπέζῃ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, ὧν καὶ τὰ αἵματα βοῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Ἰσάριθμοι Τριάδος τῆς ἀκτίστου ὑπάρχοντες, σὺν ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις, καὶ μαρτύρων τοῖς τάγμασι, παρίστασθε χαίροντες ὑμεῖς, τῷ θρόνῳ τῆς θεότητος σοφοί. Διὰ τοῦτο ἐν μεθέξει, τὰς ἀστραπὰς

ἐκεῖθεν προσλαμβάνοντες, πηγὰς ἰαμάτων τοῖς πιστοῖς
παρέχετε καὶ θεῖον φωτισμόν,
μάρτυς Εὐθύμιε Χριστοῦ, σὺν τῷ σοφῷ Ἰγνατίῳ καὶ τῷ
θείῳ Ἀκακίῳ τε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς

ΟΡΘΡΟΣ

Εἰς τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

Λαμπρὰ ἡ τῶν ὥρων, βασιλὶς ἀνατέλλει,
ὑπέρλαμπροι δὲ νῦν, συνεκλάμπουσι ταύτη, Χριστοῦ
οἱ Νεομάρτυρες, ὁ σοφὸς Εὐθύμιος, καὶ Ἰγνάτιος, σὺν
τῷ κλεινῷ Ἀκακίῳ, οἱ κηρύξαντες, ἐν τῷ σταδίῳ
γενναίως, Χριστοῦ τὴν θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὰ μύρα Σοι θερμῶς, προσκομίζουσαι Λόγε,
Ἀγγέλου τῇ μορφῇ, ἐξεπλάγησαν ὄντως, γυναῖκες αἱ
θεόφρονες, Ἀποστόλοις δὲ ἔκραζον: ἐξηγήγερται,
ὄντως Χριστὸς καὶ Ἀνέστη· οὐ γὰρ εὔρομεν, Αὐτὸν ἐν
τάφῳ καὶ ὤφθη, ἡμῖν θεῖος Ἄγγελος.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος ἔλαμψας, Χριστοῦ τῇ πίστει, Μάρτυς ἔνδοξε,
λαμπρὰν Τριάδα, Ἀθλοφόρων πληρῶν καὶ
τυπούμενος, τὸν ἀριθμὸν ἀρχιθέου Τριάδος τε· ἀλλ'
ἐμφραγήτωσαν στόματα βλάσφημα, μη δεχόμενα

Νεομαρτύρων τὴν ἄθλησιν, ὁμολογούντων Χριστοῦ τὴν θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεῖος Ἄγγελος φανεῖς ἐν δόξῃ, ἐξεβόησε ταῖς μυροφόροις: Τί ζητεῖτε Χριστὸν ἐν τῷ μνήματι; Ἴδου ὁ τάφος κενός· ἐξηγήγερται· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ, ταῦτα κηρύξατε. Αὗται τρέμουσαι, χαρᾷ καὶ φόβῳ ἐπέστρεφον, κραυγάζουσαι: Ἀνέστη ὄντως ὁ Κύριος.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, τὴν οἰκουμένην ὠραῖζει ἔνδοξε, βαῖοφόρος ἑορτὴ, Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιε. Σῶζε τρισμάκαρ, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα.

Ἐπεφάνη σήμερον, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ καινὴ πανήγυρις, τῶν Ἀθλοφόρων τῶν τριῶν, δίκην φωστήρων αὐγάζουσα, τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν τὰ συστήματα.

Καὶ νῦν.

Ἐπεφάνη σήμερον, Ἄγγελος θεῖος, ἐξαστράπτων Κύριε, ταῖς μυροφόροις γυναιξί, τὴν σὴν κηρύττων Ἀνάστασιν, δι' ἧς οἰκτίρμον ἡμᾶς κατοικτεῖρησον.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ.: *Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...*

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...*

Δόξα. Ταῖς τῶν Ὁσιοάθλων πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ.: *Ἐλέησον με, ὁ Θεός... Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.*

Λίαν ἐμοὶ ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐμοὶ ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Περισσοτέρων δέ μοι ἠγαπήθησαν οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε· ὅτι τῷ ἰδίῳ αἵματι αὐτῶν κηρύξαντές Σου τὴν θεότητα, στηρίζουσιν ἡμᾶς, τῇ σωτηρίῳ ὁμολογία, τοῦ Τρισαγίου Σου ὀνόματος. Εὐχαῖς οὖν τῶν νέων Σου τούτων Μαρτύρων, Εὐθυμίου, Ἰγνατίου, καὶ Ἀκακίου, στήριξον Ὁρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν Σου Χριστέ, καὶ πλουσίαν τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος

Εἶτα οἱ Κανόνες. Πρωτεύει ὁ Κανὼν ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα, τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Ὤδὴ α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα τοῦ Κυρίου Χριστοῦ. Δεῦτε συμφώνως πάντες, τριῶν Μαρτύρων ἑορτὴν συγκροτήσωμεν πιστοὶ. Τριάς ὁ Θεός, αὐτοὺς γὰρ ἐδόξασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα βασιλέως Χριστοῦ. Πάντα καινὰ ὀρῶντες, δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς, συγκροτήσωμεν πιστοὶ, καινὴν ἑορτὴν, τοὺς τρεῖς Νεομάρτυρας, μετὰ πόθου ἐξάδοντες.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὁψόμεθα τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν, καὶ τρεῖς Νεομάρτυρας, Αὐτοῦ ἐξαστράπτοντας, ἡλίου φαιδρότερον, καὶ πάντα αὐγάζοντας, τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ χάριτι.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὁψόμεθα, τρεῖς παρηλίους λαμπροὺς, νῦν συνανίσχοντες, Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ἡλίῳ ἐκλάμπαντι, σεπτοὺς Νεομάρτυρας, καὶ πιστοὺς καταυγάζοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιástῳ, ἐορταζέτω δὲ πόθῳ, ἡ Ἰβήρων Μονὴ εὐμοιρήσασα, μαρτυρικῶν λειψάνων θησαυροῦ ἀναφαιρέτου.

Θεοτοκίον.

Ἀναστάντα κατιδούσα τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, ἥσθης σὺν Ἀποστόλοις, Θεοχαρίτωτε Ἄγνη, καὶ τὸ χαῖρε πρωτουργὸς ὡς πάντων χαρᾶς αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ Πανάμωμε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα...

Ὁδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε ἕαρ πάντες νοητὸν, ἐν καιρῷ τοῦ τῆς φύσεως ἕαρος ἴδωμεν, τοὺς Νεομάρτυρας ὡς ἄνθη ὀρέγοντας ἡμῖν, θαυμάτων παράδοξα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, τῇ ἐγέρσει τοῦ Κτίστου συνεκλαμπρυνόμενα· ἀλλ' ἐορτάζει φαιδρῶς, καὶ μνήμη τριῶν συναθλητῶν, πιστῶν ἢ ὁμήγυρις.

Βαῖα Εὐθύμιε χερσὶ, ὡς βραβεῖα κατέχων
ἀκαταπτόητος, πρὸς τὴν σφαγὴν ἐν χαρᾷ, ἐπέδραμες
ἔρωτι Χριστοῦ, σοφὲ πυρπολούμενος.

Τῷ ὅπλῳ Σταυροῦ περιφραχθεὶς, ὥσπερ λέων
ἐπέβης ἀγχόνῃ Ἄγιε, καὶ συμπλακείς τῷ ἐχθρῷ τὴν
νίκην ἐξήγειρας λαμπρὰν, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Χθὲς Σὺ ἐνεκρώθης ὦ Χριστέ, ὁ Ἀκάκιος κράζει
ἀποτεμνόμενος· νῦν δὲ κἀγὼ διὰ Σέ. Αὐτός μὲν
συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Θεοτοκίου.

Θεὸν Ὅν ἐκύησας σαρκὶ, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεὸν, Ἀχραντε μεγάλυνε.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Κουτάκιον τῆς ἐορτῆς.

*Εἶτα κάθισμα τῶν Ὁσιομαρτύρων. Ἦχος α'. Τὸν
τάφον σου Σωτήρ.*

Ὡς ἥλιος ὑμῶν, ἡ σεβάσμιος μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν,
νεομάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ἰσάριθμοι, τοὺς πιστοὺς
καταυγάζουσα, ἣν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες
βοῶμεν, ἱκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλοφόροι, τὸν μόνον
φιλάνθρωπον.

Δόξα ἑτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν βασάνων τὰ εἶδη τὰ χαλεπὰ, ὀσιόαθλοι θεῖοι
καρτερικῶς, ὑμεῖς ὑπεμείνατε, γενναιόφρον Εὐθύμιε,
καὶ Ἰγνάτιε θεῖε, τρισμάκαρ Ἀκάκιε· παρομοίοις
τρόποις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε, θεραπεύειν τὰς

νόσους μετὰ τέλος τὴν χάριν, ἐξ ὕψους ἐδέξασθε, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι τῇ σορῶ τῶν λειψάνων ὑμῶν πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσιμον Θεοτοκίου.

Ἐκ τῶν κόλπων κατήλθε τῶν πατρικῶν, ὁ μηδέποτε τούτους ἀπολιπών, ἠνώθη παχύτητι, τῆς σαρκὸς ὁ ἀόρατος, καὶ Σταυροῦ τὸ πάθος, ἐκὼν κατεδέξατο, τοὺς νεκροὺς ἀνέστησε, νεκρώσας τὸν θάνατον. Ὅθεν τὴν πηγὴν Σε, τῶν τοσοῦτων θαυμάτων ὑμνοῦντες βοῶμεν Σοι, Θεοτόκε πανῦμνητε· χαῖρε κλῖμαξ οὐράνιε, καὶ γέφυρα Παρθένε Ἀγνή, πρὸς ζωὴν μετάγουσα τὸ ἀνθρώπινον, χαῖρε Ἄδου ἡ γύμνωσις Δέσποινα.

Ὁδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, στάντες οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἔχοντες Αὐτὸν ἐν καρδίᾳ, μετὰ πόθου ἔκραζον, Αὐτῷ οἱ παμμακάριστοι, σήμερον ἡμῖν σωτηρία Σῶτερ, εἵγε θανοῦμεν διὰ Σε Παντοδύναμε.

Ὁ ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ ἐκ Παρθένου προελθὼν, στέφανον ἡμῖν νῦν παράσχου, διὰ Σε πρὸς θάνατον σήμερον ἐπισπεύδουσιν, ἔκραζον τῷ ὡραίῳ ἐκ τάφου, οἱ Νεομάρτυρες Χριστῷ, ἡλίῳ λάμπαντι.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυίδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ἡμεῖς δὲ προσφορὰν δι' αἵματος

χαίροντες προσερχόμεθα, ὁρῶντές Σε ἐκ τάφου
ὥραϊον ἐξαναστάντα Χριστέ, βοῶσιν οἱ Μάρτυρες.

Νάουσιν ἀθανασίας Νεομαρτύρων αἱ σοροί, ρεῖθρα
πρὸς Χριστοῦ, καὶ θαυμάτων πελάγη τοῖς κάμνουσι.
Ψαύσωμεν ὁστέων νεκρῶν ἐν πίστει, καὶ κατίδωμεν
θαῦμα τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ὄντως οὐράνιον.

Θεοτοκίου.

Ὅν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιотаτάως ἐκ νεκρῶν,
λάμπαντα Ἀγνὴ καθορῶσα, ἡ καλὴ καὶ ἁμωμος, ἐν
γυναιξιν ὡραία τε, σήμερον εἰς βροτῶν σωτηρίαν, σὺν
Ἀποστόλοις Αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Καταβασία. *Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς...*

Ὠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὁρθρίζομεν ὑμῶν τῷ τεμένει, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν
ἐκ τάφου λάμπαντα ζωοδότην, ὑμᾶς θαυμαστώσαντα,
καὶ δόξη στεφανώσαντα, ὧ Νεομάρτυρες ἔνδοξοι.

Τὴν ἄμετρόν σου παρρησίαν, Νεομαρτύρων Τριάς,
δεδορκὸς ὁ τύραννος τῷ θανάτῳ, παρέδω, ἐλκόμενοι
πρὸς ὃν, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες
ἐδράμετε.

Προσέλθωμεν ἐν ταῖς βασάνοις, καὶ ἀντὶ μύρου τὸ
αἷμα προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, ἐν τοῖς ἄθλοις ἔλεγον,
οἱ σοφοὶ Νεομάρτυρες, Πάσχα κροτοῦντες
σφαττόμενοι.

Θεοτοκίου.

Οὐκ ἤνοιξας Παρθένου ἐν τῷ σαρκοῦσθαι,
 μνήματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς
 Κτίσεως. Ὅθεν ἐξαναστάντα Σε, θεασαμένη ἠγάλλετο.
 Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ἦδη σι'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κατῆλθες Μαρτύρων τοῖς ἄθλοις Τριάς, καὶ
 συντρίψασα ἐχθροῦ τὰς παγίδας, ἀνῆλθες εἰς
 οὐρανοὺς ἐν χαρᾷ, καὶ ὁ Κύριος, διαδήματι λαμπρῷ,
 ἐπέστεψέ σε τῆς νίκης.

Τῷ πόλῳ περιπολεύοντες ὑμεῖς, καὶ τῷ θρόνῳ τοῦ
 Χριστοῦ ἐστηκότες, πορφύραν ἡμφιεσμένοι λαμπρὰν,
 συνευφραίνεσθε, τῶν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, καὶ
 Ὁσίων τοῖς δήμοις.

Ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες φθάσαι Χριστὸν, ἐξελθόντες
 τοῖς ἄθλοις, μέχρι θανάτου ὄντως, κατηγωνίσαντο, καὶ
 διέρρηξαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἱστὸν τῆς
 ἀράχνης.

Τελέσαντες δρόμον ἀθλήσεως λαμπρὸν, ἀνηνέχθητε
 ὄντως, εἰς μονὰς οὐρανίους, ὧ Νεομάρτυρες, καὶ
 εἰλήφατε τὸ διάδημα λαμπρὸν, ἐκ χειρὸς τοῦ
 Δεσπότη.

Φοινίκων τοὺς κλάδους βραβεῖα ἐν xερσὶ, καὶ
 Σταυρὸν ὥσπερ σκῆπτρον, καὶ ῥοὴ τῶν αἱμάτων
 πορφύραν φέροντες, συμπαρίστασθε, βασιλεύοντες
 Χριστῷ, Νεομάρτυρες θεῖοι.

Φυλάξασι πίστιν Χριστοῦ, καὶ λαμπρὸν ἐκτελέσασι
 δρόμον, καὶ ἀγῶνα ὥραϊον ἀγωνισαμένοις,

Νεομάρτυρες, ἠνεώχθησαν ὑμῖν, Παραδείσου αἱ πύλαι.

Θεοτοκίον.

Κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῖς γῆς, ὁ λαγόσι Σου Ἀγνή, κατελθὼν, καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν, ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία. *Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις...*

Κουτάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ καινὴ πανήγυρις, τῶν Ἀθλοφόρων τῶν τριῶν, δίκην φωστήρων αὐγάζουσα, τῶν ὀρθοδόξων Χριστὲ τὰ πληρώματα.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν Ἀθῶ ἀσκοῦντες δεῦτε πάντες συνδράμωμεν καὶ ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου ἱερᾷ Σκῆτι συνελθόντες κατίδωμεν θαύματα ξένα θείᾳ δυνάμει τερατουργούμενα. Εὐρήσομεν ἐκεῖ τρεῖς νέους Ὁσιομάρτυρας, Εὐθύμιον, Ἰγνάτιον, καὶ Ἀκάκιον, οἵτινες, εἰ καὶ πρὸς ὥραν τῇ βίᾳ καθυπαχθέντες ἠρνήσαντο φεῦ! τὸν πάντων Σωτήρα Χριστὸν, ἀλλ' ὕστερον ἀσκητικοῖς ἑαυτοὺς ἐκδόντες καμάτοις, τὴν Κωνσταντίνου μετὰ βαῖων καὶ κλάδων στεφηφόροι καταλαβόντες, ὡς οἱ πάλαι ἄβραμιαῖοι τρεῖς παῖδες, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησαν· τὸν γὰρ τῆς Ἀγαρ ἀπάτης ψευδοπροφήτην ὡς ἀντίχριστον καταισχύναντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῷ ἰδίῳ αἵματι

αὐτῶν ἐστήριξαν καὶ ἐβεβαίωσαν, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον διατρανώσαντες. Ἐνθεντοὶ καὶ μακρὰ πελάγη διαπεράσαντες ἀδιάφθοροι, τόνδε τὸν ἱερὸν ναὸν ἐκληρώσαντο, τοῖς ἰδίοις τάφοις, καὶ τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων αὐτῶν. καὶ νῦν ἰάσεις βραβεύοντες τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, καταυγάζουσι τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα.

Συναξάριον

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων τριῶν Ὁσιομαρτύρων Εὐθυμίου, Ἰγνατίου, καὶ Ἀκακίου τῶν νέων.

*Εὐθύμιέ μοι, καῖρε, καῖρε, πολλάκις.
Σφαγεῖς γὰρ εὗρες τὴν ἄνω καρὰν πρόφρων.
Τὸν Ἰγνάτιον ἄλλον ὥς ἄστρον βλέπω.
Ἐκ γῆς φαεινὸν, εἰς πόλον δι' ἀγκούνης.
Ἀρνὸς δίκην σφάττουσι, φεῶ! διὰ ξίφους.
Τὸν κλεινὸν Ἀκάκιον, ἄνδρες αἱμάτων.
Τῇ πρώτῃ ὀσιοάθλους τρεῖς ἀγλαοὺς ἅμα μέλπω.*

Ὠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Γενναίως τὸν καλὸν διανύσαντες, ἀγῶνα Νεομάρτυρες, σώματος ὑμεῖς, τὴν τελευτὴν ἀλογήσαντες, νῦν παρίστασθε, χαίροντες ζῶντι Χριστῷ, τοῦ Πάσχα τοῦ μυστικοῦ, ἐν οὐρανοῖς αἰεὶ γευόμενοι.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, ἄθλησιν σεπτὴν, Νεομαρτύρων τῶν σοφῶν,

καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον, τὸν μόνον
εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πολύφωτος, αὕτη ἡ ὑπέρλαμπρος,
μνήμη τῶν τριῶν Νεομαρτύρων Σου Χριστὲ, καὶ θεία
πέφυκε, πάντας εὐφραίνουσα, πιστοὺς ὑμνοῦντάς Σε
νῦν, τὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἀσμάτων ἱερῶν ἀναλάβωμεν, σάλπιγγα θεόφρονες,
καὶ τὴν ἱερὰν, Νεομαρτύρων κροτοῦντες μνήμην
εἰπώμεν: Χαίρετε ἔσοπτρα νῦν, Τριάδος τὰ μυστικὰ
καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὰ ἐντρυφήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος
ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν Σὴν Θεοχαρίτῳ νηδύν, καὶ
Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς,
συνεγείρας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ῥδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, καθ' ἣν ὑμῶν
κροτοῦμεν, τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους. Ἑορτῶν
ἐορτὴν ἐγκαινιάζοντες ὑμῶν Νεομάρτυρες, ὑμνοῦμεν
Χριστὸν, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τὴν καινὴν τῶν Μαρτύρων πανήγυριν, καιναῖς
ὑμνολογίαις, πανηγυρίσωμεν σήμερον φιλέορτοι·
ἐγκαινίζοντες Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, ὑμνοῦμεν
Αὐτὸν, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρων ἐν χερσὶ τὸν Σταυρὸν καὶ βαῖα, Εὐθύμιε τῷ
ξίφει, τὴν κεφαλὴν ἀπτοήτως, ὑποκλίνας σοφὲ,

βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐκοινώνησας, κραυγάζων Αὐτῷ, ὡσαννὰ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου τριάς Μαρτύρων καὶ ἴδε συνηγμένους τοὺς ἐκ ψυχῆς σε ποθοῦντας, καὶ ὡς φίλους ἡμᾶς ἀδελφούς τε καὶ οἰκέτας διάσωζε, ἀνυμνολογοῦντας, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ὁ Υἱός Σου Παρθέने, ἐν τῇ Αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταιός, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε. Διὸ ἀνυμνοῦμεν, Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἀῶτη ἡ κλητὴ.

Ὠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Φαιδρύνου ἡ Σκῆτη, ἡ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστοῦ, τῶν σῶν τέκνων ἡ δόξα, σοὶ γὰρ ἀνατέταλκε· χόρευε φίλη, παιάνιζε Σὺ, ὅτι σοροὺς τρεῖς Νεομαρτύρων, πηγὴν θαυμάτων ἐπλούτησας.

ὦ θείας ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης τελευτῆς, ἦν ὑπέστητε ὄντως, τῷ Χριστῷ μακάριοι, ὦ Νεομάρτυρες ἔνδοξοι τρεῖς· οὓς οἱ πιστοὶ ἔχοντες προστάτα, οὐκ αἰσχυνησόμεθα.

ὦ θείας, ὦ φίλης, ὦ υποσχέσεων τερπνῆς, μεθ' ἡμῶν ἔτι ζῶντες, εἶναι ὑπεσχέθητε, φύλακες θεῖοι τοῦ βίου ἡμῶν, οὓς οἱ πιστοὶ πρέσβεις τῷ Κυρίῳ, προβάλλοντες ἀγαλλόμεθα.

ὦ Μάρτυρες θεῖοι, ὧ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, ὧ τερπνὰ καὶ ὡραῖα, τῆς Τριάδος σφάγια, πόθῳ ὑμῖν,

ἀναθέμενος νῦν τὴν ᾠδὴν, ὅλος ἐξαιτοῦμαι, τὴν μεθ' ὑμῶν συγκατοίκησιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός, ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον καὶ τοὺς πιστοὺς, πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταβασία. *Φωτίζου, φωτίζου.*

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλου τὸ πανάγιον, Ὅρος τοῦ Ἁθω σήμερον τοῦ Βαπτιστοῦ γὰρ ἡ Σκήτη κροτεῖ πανήγυριν θείαν, μάρτυρας νέους ἔχουσα τοὺς ἰδίους ὁσίους σου· δώη σοι οὖν ἡ πάναγνος, καρποὺς τοιούτους προσφέρειν τῇ παναγία Τριάδι.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰσθῶμεν στίχους η' . Ἀναστάσιμα β' καὶ τῶν Ἀγίων στ' . Ἦχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμετε· ἰδοὺ γὰρ νῦν ἐπέστη, ἐορτὴ λαμπροτάτη, τριῶν Νεομαρτύρων οἱ τὸν Χριστὸν, ἀναστάντα τοῦ μνήματος, ἀνακηρύξαντες πλάνην τῶν δυσσεβῶν, κατὰ κράτος ἐξευφάλισαν. *(Δίς)*

Οἱ τὴν καινὴν συγκροτοῦντες ταύτην πανήγυριν, Εὐθύμιος ὁ θεῖος, καὶ Ἰγνάτιος εἰσι. Σὺν ἅμα Ἀκακίῳ οἱ ὡς Τριάς, τῇ Τριάδι παρίστανται, μετὰ

Μαρτύρων Ὁσίων ἀγγελικῶς, μελωδοῦντες τὸ
Τρισάγιον.

Περιφλεγόμενοι ὄντως ὑμῶν τῷ ἔρωτι, τριάς
Νεομαρτύρων, ὃ Εὐθύμιε θεῖε, Ἰγνάτιε στερρόφρον καὶ
κλεινέ, τοῦ Χριστοῦ μου Ἀκάκιε, ἰδοὺ συνήλθομεν
πάντες μνήμην ὑμῶν, ἐκτελέσαι διὰ πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἴδοὺ δὴ τὶ καλὸν, ἢ τὶ τερπνὸν ψάλλει ὁ Δαβὶδ, ἀλλ'
ἢ τὸ κατοικεῖν τοὺς ἀδελφοὺς ἅμα· ἰδοὺ γὰρ οἱ ἐκ
διαφόρων μερῶν ὀρμηθέντες καὶ εἰς τόνδε τὸν χῶρον
τοὺς ἀσκητικοὺς ἀνύσαντες ἀγῶνας, καὶ τὴν
Κωνσταντίνου ἀγιάσαντες, τῇ ἐκχύσει τοῦ σεπτοῦ
αὐτῶν αἵματος, καὶ ὡς θεῖοι νεκροὶ μακρὰ πελάγη
ἀδιάφθοροι περάσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι
Νεομάρτυρες, Εὐθύμιος, Ἰγνάτιος, καὶ Ἀκάκιος,
τόνδε τὸν ὡραῖον ναὸν κληρωσάμενοι, ἅμα οἰκοῦσιν
ὡς ἀδελφοὶ ἐν πνεύματι, καλοὶ τε καὶ τερπνοὶ
χρηματίζοντες, καὶ τῇ θήκῃ τῶν ἱερῶν λειψάνων, καὶ
τῇ κόνει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Απόλυσις.

